

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Brně v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Zoubkové a soudců JUDr. Petra Vrtěla a Miroslava Dlouhého rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 8. listopadu 2012 o odvolání **státního zástupce** Městského státního zastupitelství v Brně proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 26. června 2012, č.j. 2 T 77/2012-145, v trestní věci obžalované V. K., nar. XXXXX v XXXXX, XXXXX, XXXXX, **takto :**

Podle § 258 odst. 1 písm. b. e) trestního řádu se z podnětu odvolání státního zástupce zrušuje napadeným rozsudek v celém rozsahu.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se nově rozhoduje takto :

Obžalovaná

V. K.,

nar. XXXXX v Brně, asistentka ve společnosti XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, adresa k doručování: XXXXX, XXXXX,

je vinna, že

1) v přesněji nezjištěné době v měsíci červnu 2009, v Brně na ulici Příkop 4, v restauraci budovy IBC, předala prostřednictvím M. Z., nar. XXXXX, M. A., nar. XXXXX a R. V., nar. XXXXX, částku 20.000,- Kč,

následně v přesněji nezjištěné době, pravděpodobně dne 25.6.2009, v advokátní kanceláři R.N., XXXXX, Brno, předala M. A. částku 100.000,- Kč,

kdy uvedené částky poskytla jako úplatek, který měl M. A. předat policistce kpt. K. K., vrchní komisařce odboru hospodářské kriminality Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje Brno, které v té době vedla pod č. j. PJM-683/TČ-2007 její trestní stíhání, za to, že vyšetřování bude vedeno nestandardním postupem a budou činěny úkony v její prospěch,

2) v blíže nezjištěné době, pravděpodobně však v měsíci listopadu 2009, na přesně nezjištěném místě ve městě Brně, předala M. A. částku 100.000,- Kč, jako úplatek pro policistku kpt. K. K. za to, že vedla pod č. j. PJM-683/TČ-2007 vyšetřování v její prospěch, čímž měla dosáhnout zrušení usnesení o zahájení jejího trestního stíhání V. K. ze dne 23.7.2009,

3) v blíže nezjištěné době v druhé polovině roku 2009, předala na nezjištěném místě ve městě Brně, prostřednictvím M. Z., nar. XXXXX, M. A., částku 50.000,- Kč, jako úplatek pro policistu kpt. J. E., vrchního komisaře odboru hospodářské kriminality Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje Brno, který zpracovával věc trestního oznámení V. K., vedenou pod č. j. KRPB-108658/ČJ-2009-060084, za to, že vyřídí její trestní oznámení správným směrem a nezamete je pod stůl,

příčemž M. A. si ve všech případech veškerou hotovost ponechal pro svoji vlastní potřebu a kpt. K. K. ani kpt. J. E. ji nepředal,

t e d y jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu poskytla úplatek a spáchala tento čin vůči veřejnému činiteli.

T í m s p á c h a l a

trestný čin podplácení podle § 161 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákona účinného do 31.12. 2009

a o d s u z u j e s e

podle § 161 odst. 2 trestního zákona účinného do 31. 12. 2019 k trestu odnětí svobody v trvání
1 (jednoho) r o k u.

Podle § 39a odst. 2 písm.b) trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná V. K. uznána vinnou spácháním trestného činu podplácení podle § 161 odst.1, 2 písm. b) trestního zákoníku (chybné !) účinného do 31. 12. 2009, kterého se dopustila tím, že v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu poskytla úplatek a spáchala tento čin vůči veřejnému činiteli. Konkrétně tento trestný čin spáchala tím, že

- 1) v přesněji nezjištěné době v měsíci červnu 2009, v Brně na ulici Příkop 4, v restauraci budovy IBC, předala prostřednictvím M. Z., nar. XXXXX, M. A., nar. XXXXX a R. V., nar. XXXXX, částku 20.000,- Kč, následně v přesněji nezjištěné době, pravděpodobně dne 25.6.2009, v advokátní kanceláři R.N., XXXXX, XXXXX, předala M. A. částku 100.000,- Kč, kdy uvedené částky poskytla jako úplatek, který měl M. A. předat policistce kpt. K. K., vrchní komisaře odboru hospodářské kriminality Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje XXXXX, které v té době vedla pod č. j. PJM-683/TČ-2007 její trestní stíhání, za to, že vyšetřování bude vedeno nestandardním postupem a budou činěny úkony v její prospěch,
- 2) v blíže nezjištěné době, pravděpodobně však v měsíci listopadu 2009, na přesně nezjištěném místě ve městě Brně, předala M. A. částku 100.000,- Kč, jako úplatek pro

policistku kpt. K. K. za to, že vedla pod č. j. PJM-683/TČ-2007 vyšetřování v její prospěch, čímž měla dosáhnout zrušení usnesení o zahájení jejího trestního stíhání Věry K. ze dne 23.7.2009,

- 3) v blíže nezjištěné době v druhé polovině roku 2009, předala na nezjištěném místě ve městě Brně, prostřednictvím M. Z., nar. XXXXX, M. A., částku 50.000,- Kč, jako úplatek pro policistu J. E., vrchního komisaře odboru hospodářské kriminality Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje XXXXX, který zpracovával věc trestního oznámení V. K., vedenou pod č. j. KRPB-108658/ČJ-2009-060084, za to, že vyřídí její trestní oznámení správným směrem a nezamete je pod stůl,

příčemž M. A. si ve všech případech veškerou hotovost ponechal pro svoji vlastní potřebu a K. K. ani J. E. ji nepředal.

Za tento trestný čin byla odsouzena podle § 62 odst.1 a § 63 odst. 1 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin.

Rozsudek napadl včas podaným odvoláním směřujícím výhradně do výroku o trestu státního zástupce. Namítl, že soud rozhodl zcela odlišně od závěrečného návrhu státního zástupce, který navrhoval uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, byť na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, že uložený trest obecně prospěšných prací je nepřiměřenou benevolencí ze strany soudu I. stupně, že odrazem typové závažnosti každého trestného činu je trestní sazba a v případě trestného činu podplácení podle § 161 odst.1,2 písm.b) tr. zákona účinného do 31. 12. 2009, je obžalovaná ohrožena trestem odnětí svobody od jednoho roku do pěti let (v rozsudku je mylně uvedeno, že byla ohrožena trestem odnětí svobody až na jeden rok). Odvolání se dále zabývá tím, za jakých okolností by mohl být alternativní trest uložen. Obžalovaný by neměl být především v minulosti trestán, měl by se k trestné činnosti bezvýhradně doznat, věrohodně jí litovat a v neposlední řadě by měl jeho motiv k podplácení patřit k těm spíše "omluvitelným". Konstatuje, že v případě obžalované V. K. se však situace jeví jako spíše odůvodňující uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody při horní hranici trestní sazby, neboť obžalovaná byla v minulosti soudně trestána, nyní projednávaného trestného činu se dopustila ve zkušební době, svou trestnou činnost oznámila orgánům činným v trestním řízení ovšem nikoliv jako doznání k vlastní trestné činnosti, ale jako podezření z trestné činnosti osob jiných a lítost na straně obžalované lze tak spatřovat zejména nad tím, že to s těmi úplatky nevyšlo, protože z prostředníka při předávání úplatků se vyklubal podvodník. S ohledem na tyto skutečnosti navrhl státní zástupce, aby krajský soud vyhověl podanému odvolání a uložil obžalované nepodmíněný trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby v § 161 odst. 2 tr. zákona.

Obžalovaná ve svém písemném vyjádření k odvolání státního zástupce namítla, že finanční prostředky po ni požadovali dnes již pravomocně odsouzení M. A. a R. V., obžalovanou ovlivňovali, M. A. dokonce jako její obhájce, což jí jako osobu v postavení obviněné ovlivnilo natolik, že nedomyslela důsledky svého jednání. Vzhledem k tomu, jaké jim byly uloženy trest, je její trest správný.

Odvolací soud podle hledisek § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroku o trestu v napadeném rozsudku a shledal podané odvolání důvodným.

Vzhledem k tomu, že zkoumal i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, dospěl navíc ke zjištění, že je třeba zrušit celý rozsudek pro vady rozsudku, neboť ve výroku o vině došlo jak při vyhlášení, tak v písemném vyhotovení k chybnému označení právního předpisu. V. K.

byla správně uznána vinnou spácháním trestného činu podplácení podle § 161 odst.1, odst.2 písm.b) nikoliv však podle trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2009, ale trestního zákona účinného do 31. 12. 2009. Tuto vadu rozsudku bylo třeba napravit, aby byl výrok o vině zcela v souladu s odůvodněním rozsudku. V něm je již správně uvedeno, že trestné jednání obžalované bylo posuzováno a kvalifikováno podle trestního zákona, nikoliv podle trestního zákoníku. Dlužno podotknout, že tato chyba se prvně objevila již v návrhu na potrestání.

Při rozhodování o druhu a výši trestu soud prvního stupně však pochybil nejen v tom smyslu, že uložil neadekvátní druh trestu v poměru ke spáchanému trestnému činu, ale i v tom, že ukládal trest podle trestního zákoníku, který je účinný od 1. 1. 2010. Podle § 2 tohoto trestního zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. To je trestní zákon. Podle pozdějšího zákona (v daném případě podle trestního zákoníku účinného od 1. 1. 2010) se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. Nalézací soud správně dovedl, že trestní zákoník není pro obžalovanou příznivější, neboť její jednání kvalifikoval podle § 161 odst.1, odst.2 písm.b), což jsou ustanovení trestního zákona účinného do 31.12. 2009. Pak musel však i trest uložit podle trestního zákona. V případě trestného činu podplácení podle § 161 odst.1, 2 písm.b) trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 je pro pachatele stanoven trest odnětí svobody v trvání jednoho roku až pěti let (a nikoliv trest odnětí svobody až na jeden rok, jak mylně uvádí napadený rozsudek v odůvodnění).

Odvolací soud se zcela přiklání k názoru státního zástupce, že trest obecně prospěšných prací není v případě podplácení veřejného činitele vůbec adekvátní a navíc takový druh trestu vyžaduje splnění polehčujících okolností, které u obžalované neexistují.

Obžalovaná v přípravném řízení ani u hlavního líčení nevyprávěla, z čehož vyplývá absence doznání a lítosti nad spáchaným trestným činem.

Obžalovaná nevedla před spácháním trestného činu řádný život, byla již odsouzena, a to rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 12. 1. 2009, č.j. 5T 202/2008-510, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 30. června 2009, sp.zn. 8 To 148/2009 pro účastenství ve formě organizátorství k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 250b odst.1, odst. 4 písm.b) tr. zákona a byl jí uložen, tehdy jako dosud netrestané osobě, trest odnětí svobody v trvání tří roků, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti roků s dohledem. Zkušební doba začala běžet dnem 30. června 2009. V této zkušební době (za půl roku) se dopustila části nyní projednávaného trestného činu.

Ani její trestní oznámení učiněné dne 8. 4. 2010 nelze vyhodnotit jako polehčující okolnost stanovenou v § 33 písm.i) trestního zákona, ale jen jako oznámení trestného činu podvodu, kterého se na ní dopustil M. A.. Vyplývá to zejména z délky doby od posledního útoku, resp. od posledního předání peněz M. A., což se stalo v přesněji nezjištěnou dobu v druhé polovině roku 2009. Obžalovaná učinila trestní oznámení až poté, co zjistila, že i nadále se proti ní vede trestní stíhání a poté, co jak sama uvedla, přestala M. A. důvěřovat. Je to zřejmé i z toho, co uvedla v rámci posledního slova u veřejného zasedání: "Ve své podstatě se člověk stane obětí někoho, snaží se nějakým způsobem domoci práva, a nakonec zde sama čelím trestnímu oznámení".

Obžalovaná svým činem porušila zájem na řádném, nestranném, nezištném a zákonném obstarávání věcí obecného zájmu, což v daném případě bylo nestranné a spravedlivé vyšetření její trestné činnosti. Učinila tak poskytnutím úplatku v celkové částce 270.000,-Kč veřejnému

činiteli, konkrétně dvěma vrchním komisařům Policie ČR (byť prostřednictvím jiné osoby, která nakonec úplatky nedoručila), v úmyslu ovlivnit je, aby konali v zájmu obžalované.

Vzhledem ke všem skutečnostem uvedeným výše nezbylo, než ze správného podnětu státního zástupce a všech důvodů v něm uvedených uložit obžalované nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku. Jelikož obžalovaná nebyla dosud ve výkonu trestu odnětí svobody, zařadil ji soud do věznice s dozorem (§ 39a odst. 2 písm.b) tr. zákona).

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný. Rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné. Lze však proti němu podat dovolání /§ 265a trestního řádu/.

Dovolání mohou podat /§ 265d trestního řádu/

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného,
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e trestního řádu). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-1) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání

Kdo podal zcela bezvysledně dovolání, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvysledně podaném dovolání činí 10.000,-- Kč. (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

V Brně dne 8. listopadu 2012

Za správnost vyhotovení:
Milena Pánková

JUDr. Hana Zoubková v.r.
předsedkyně senátu